

ساز تنها

چهارمضراب‌ها و قطعات آوازی

حبیب‌اله بدیعی

برای ویولن و سازهای هم‌کوک

کتاب چهارم

نگارش

فرشید فرهمند حسن‌زاده

انتشارات سرود

به نام خدا

پس از انتشار کتاب سوم ساز تنها (چهارمضراب‌ها و قطعات آوازی حبیب‌اله بدیعی) در سال ۱۳۹۱ که به همراه دو جلد قبلی آن مجموعه‌ای طبقه‌بندی شده از تحریر اجراهای مختلف در برنامه های رادیویی و مجالس خصوصی استاد حبیب‌اله بدیعی توسط اینجانب می‌باشد. این بار نیز توفیق دیگری حاصل شد که به یاری خداوند قسمت دیگری از نواخته‌های با ارزش ایشان را که اجراهای مختلف در ۳ آواز ابوعطا، بیات ترک و شوشتری (که جلد چهارم از این مجموعه می‌باشد) می‌باشد را به رشته ی تحریر درآورم که این امر با یاری دوستان عزیز: شایا صادقی، حسن حسنی پازوکی، افشین امامی خواه، آریا اخلاصی، محمد عزیزی و دکتر طاهر شمس که با ارسال آثار صوتی متنوع از استاد برای بنده موجب غنای بیشتر محتوای کتاب گردید. لذا ضمن تشکر از این دوستان محترم این نکته را لازم به یادآوری می‌دانم که این مجموعه نشان می‌دهد در جملات و مطالب موسیقایی اجرا شده توسط استاد حبیب‌اله بدیعی نوعی یکپارچگی در فرم جملات (در عین تنوع) وجود دارد. که این یکپارچگی و هماهنگی همراه با نظم و دقت در بداهه‌نوازی‌های ایشان این نکته را به خوبی آشکار می‌نماید که ایشان علاوه بر ذوق و احساس سرشاری که در نوازندگی داشتند دارای سواد نسبتاً بالایی چه در زمینه‌ی موسیقی ردیف ایرانی و چه در زمینه‌ی موسیقی کلاسیک غربی برخوردار بودند. این نکته را هر کدام از دوستان هنرمند با بررسی اجمالی مطالب نوشته شده‌ی این مجموعه می‌توانند به خوبی دریابند.

پس می‌توان نتیجه گرفت که سواد تئوریک در عمل هیچ ضدیتی با نحوه ی بیان احساس در نوازندگی نداشته بلکه باعث بهبود آن هم نیز می‌شود و این فرضیه‌ی غلط که توسط بعضی از نوازندگان ارائه می‌شود که برای انتقال احساس در نوازندگی باید از نت دوری جست مردود است چرا همان طور که همه‌ی دوستان هنرمند می‌دانند خود استاد حبیب‌اله بدیعی که یکی از معدود چهره‌های سرشناس و صاحب سبک در موسیقی ایران و نوازندگی ویولن هستند و همواره شیوه ی نوازندگی ایشان اغلب سرمشق خیلی از دوستداران موسیقی ایرانی بوده و هست، خود ایشان ضمن نوازندگی از دانش لازم در زمینه ی هارمونی، آهنگسازی، تا اندازه ای موسیقی کلاسیک غربی و ردیف موسیقی ایران بهره‌مند بودند. در نتیجه شاگردانی هم که نزد ایشان به تحصیل موسیقی و نوازندگی ویولن پرداختند بعدها خودشان در زمره‌ی بهترین آهنگسازان و نوازندگان قرار گرفتند که از سرشناس‌ترین آن‌ها می‌توان به شهرام فسازاده، حسن اعتمادی، حسین طیبی، عبدالله طریقت و... نام برد.

در پایان لازم می‌دانم از زحمات انتشارات سرود که همیشه در ارائه‌ی خدمات و نشر کتب با ارزش موسیقی باعث رونق و پیشرفت این هنر در ایران بوده‌اند و چاپ و نشر این مجموعه را هم نیز به عهده گرفته‌اند و همچنین از دوست هنرمند علی اکبر عزیزی رستم که تصویر صفحه‌ی اول کتاب را طراحی کرده‌اند کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم.

بهار ۱۳۹۷

فرشید فرهمند

۱- عنوان «ساز تنها» انتخاب دوست هنرمند حسین اعتمادی است.

فهرست

نام قطعه صفحه نام قطعه صفحه

آواز ابوعطا (۱)

<p>۱۴- نوع پنجم ۳۹</p> <p>۱۵- نوع ششم ۴۰</p> <p>۱۶- نوع هفتم ۴۱</p> <p>۱۷- چهارمضراب حجاز اول ۴۲</p> <p>۱۸- چهارمضراب حجاز دوم ۴۴</p> <p>۱۹- گبری و حجاز (نوع اول) ۴۶</p> <p>۲۰- نوع دوم ۴۷</p> <p>۲۱- نوع سوم ۴۷</p> <p>۲۲- نوع چهارم ۴۸</p> <p>۲۳- نوع پنجم ۴۹</p> <p>۲۴- چهارباغ و فرود به ابوعطا (نوع اول) ۴۹</p> <p>۲۵- نوع دوم ۵۰</p> <p>۲۶- فرود به ابوعطا ۵۲</p>	<p>۱- پیش درآمد اول ۸</p> <p>۲- پیش درآمد دوم ۱۰</p> <p>۳- دوضربی اول ۱۲</p> <p>۴- دوضربی دوم ۱۴</p> <p>۵- چهارمضراب اول ۱۶</p> <p>۶- چهارمضراب دوم ۱۹</p> <p>۷- چهارمضراب سوم ۲۴</p> <p>۸- چهارمضراب چهارم ۲۹</p> <p>۹- چهارمضراب پنجم ۳۲</p> <p>۱۰- آواز ابوعطا (نوع اول) ۳۷</p> <p>۱۱- نوع دوم ۳۷</p> <p>۱۲- نوع سوم ۳۸</p> <p>۱۳- نوع چهارم ۳۹</p>
--	--

آواز ابوعطا (۲)

<p>۱۱- نوع چهارم ۷۸</p> <p>۱۲- حجاز ۷۹</p> <p>۱۳- بیات راجع ۷۹</p> <p>۱۴- گبری ۸۰</p> <p>۱۵- اشاره به خسرو و شیرین ۸۱</p> <p>۱۶- اوج ۸۳</p> <p>۱۷- چهارمضراب اوج ۸۳</p> <p>۱۸- ادامه عشاق و فرود به ابوعطا ۸۸</p> <p>۱۹- چهارباغ و فرود به ابوعطا ۸۹</p>	<p>۱- پیش درآمد اول ۵۶</p> <p>۲- پیش درآمد دوم ۵۹</p> <p>۳- دوضربی اول ۶۱</p> <p>۴- دوضربی دوم ۶۳</p> <p>۵- چهارمضراب اول ۶۵</p> <p>۶- چهارمضراب دوم ۷۰</p> <p>۷- چهارمضراب سوم ۷۳</p> <p>۸- آواز ابوعطا (نوع اول) ۷۶</p> <p>۹- نوع دوم ۷۶</p> <p>۱۰- نوع سوم ۷۸</p>
--	--

آواز بیات ترک

<p>۶- چهارمضراب سوم ۱۰۵</p> <p>۷- چهارمضراب چهارم ۱۰۸</p> <p>۸- چهارمضراب پنجم ۱۱۳</p> <p>۹- چهارمضراب ششم ۱۱۷</p> <p>۱۰- آواز بیات ترک (درآمد اول) ۱۲۰</p>	<p>۱- پیش درآمد اول ۹۲</p> <p>۲- پیش درآمد دوم ۹۴</p> <p>۳- پیش درآمد سوم ۹۶</p> <p>۴- چهارمضراب اول ۹۸</p> <p>۵- چهارمضراب دوم ۱۰۱</p>
---	---

نام قطعه	صفحه	نام قطعه	صفحه
۱۹- شکسته نوع اول	۱۲۸	۱۱- نوع دوم	۱۲۱
۲۰- شکسته نوع دوم	۱۲۹	۱۲- نوع سوم	۱۲۲
۲۱- فرود به بیات ترک	۱۳۰	۱۳- نوع چهارم	۱۲۲
۲۲- چهارمضراب شکسته و فرود	۱۳۱	۱۴- نوع پنجم	۱۲۳
۲۳- قطار و فرود به بیات ترک (نوع اول)	۱۳۳	۱۵- نوع ششم	۱۲۴
۲۴- قطار و فرود به بیات ترک (نوع دوم)	۱۳۴	۱۶- گوشه دشتی نوع اول	۱۲۵
۲۵- داد	۱۳۵	۱۷- نوع دوم	۱۲۶
۲۶- چهارمضراب داد و فرود به بیات ترک	۱۳۵	۱۸- نوع سوم	۱۲۶

آواز شوشتری (۱)

۶- نوع سوم	۱۵۲	۱- چهارمضراب اول	۱۴۰
۷- بیداد نوع اول	۱۵۳	۲- چهارمضراب دوم	۱۴۴
۸- بیداد نوع دوم	۱۵۴	۳- چهارمضراب سوم	۱۴۷
۹- اوج	۱۵۵	۴- آواز شوشتری (نوع اول)	۱۵۱
۱۰- فرود به شوشتری	۱۵۶	۵- نوع دوم	۱۵۱

آواز شوشتری (۲)

۱۲- نوع دوم	۱۸۶	۱- پیش درآمد اول	۱۵۸
۱۳- نوع سوم	۱۸۷	۲- پیش درآمد دوم	۱۵۹
۱۴- درآمد دوم (نوع اول)	۱۸۸	۳- پیش درآمد سوم	۱۶۱
۱۵- نوع دوم	۱۸۸	۴- دوضربی شوشتری	۱۶۳
۱۶- نوع سوم	۱۸۹	۵- چهارمضراب اول	۱۶۵
۱۷- نوع چهارم و اشاره به بیداد	۱۸۹	۶- چهارمضراب دوم	۱۶۸
۱۸- اشاره به بیداد	۱۹۱	۷- چهارمضراب سوم	۱۷۲
۱۹- بیداد	۱۹۱	۸- چهارمضراب چهارم	۱۷۴
۲۰- فرود	۱۹۳	۹- چهارمضراب پنجم	۱۷۷
۲۱- اوج و فرود به شوشتری	۱۹۴	۱۰- چهارمضراب ششم	۱۸۱
		۱۱- آواز شوشتری (نوع اول)	۱۸۵

آواز شوشتری (۳)

۶- بیداد درآمد اول	۲۰۵	۱- پیش درآمد	۱۹۸
۷- بیداد درآمد دوم و فرود به اوج	۲۰۶	۲- چهارمضراب	۲۰۰
۸- فرود	۲۰۹	۴- آواز شوشتری (درآمد اول)	۲۰۴
۹- فرود	۲۱۱	۵- درآمد دوم	۲۰۴

پیش درآمد دوم

Largo

The musical score is written on ten staves in treble clef, 3/4 time. It begins with a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked 'Largo'. The score contains various rhythmic figures, including eighth and sixteenth notes, and rests. Fingerings are indicated by numbers 1-5. Trills are marked with 'tr'. Slurs and ties are used throughout. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

پیش درآمد اول

Largo

The image displays a page of musical notation for a piano piece, consisting of eight staves. The notation is written in a single system on a grand staff (treble clef). The music features several trills (tr) and mordents (tr) over various notes. Slurs are used to group notes, and fingerings (6, 7, 9, 10) are indicated above specific notes. The piece concludes with a double bar line.

دو ضربی دوم

Largo

trb 2

5

trb

2

2

2

3 3 3 3

ad lib

trb

